Polazník

Noviny obce Papradno

Ročník XXIV
3/2026

Dedina roka 2019

október
Štvrťročník

Slovo starostu

Vážení spoluobčania, milí čitatelia!

Hermstav nestíha

Pri písaní júnového Polazníka som veril, že stavebné práce rekonštrukcie školy budú na základe prísľubu konateľa firmy Hermstav ukončené, no nestalo sa tak. S vypätím všetkých síl a veľkej pomoci upratovačiek a viacerých zamestnancov sa podarilo otvoriť nový školský rok s tým, že boli dorobené aspoň tie najväčšie práce v interiéri tak, aby sa mohlo učiť s minimálnym obmedzením žiakov. Momentálne sa menia ešte elektrické rozvody v pivničných priestoroch, pokladá sa strešná krytina, nie sú dorobené vonkajšie špalety na menených oknách a chýba celý systém fotovoltaiky. Máme zazmluvnený termín ukončenia, ktorý sa blíži a snáď si zhotoviteľ uvedomuje aj následky a sankcie, ktoré z nedodržania termínu vyplývajú.

Dom smútku

Nedávno sme sa pustili aj do výmeny krytiny a rekonštrukcie strechy domu smútku, ktorú realizuje firma JAAS Slovakia, bratia Jánošíkovci a vďaka ich profesionálnemu prístupu už finišujeme a je urobený kus kvalitnej roboty. Starú medenú krytinu sme odovzdali za najvyššiu ponúknutú sumu a do obecnej pokladne sa nám vrátilo 9 945 €. Musím skonštatovať, že je rozdiel, keď vám stavbu realizuje odborná firma, ktorú si pri nižších zákazkách dokážete vybrať sám, alebo firma, ktorá má administratívne kapacity, aby vyhrala eurofondovú zákazku za najnižšiu sumu, no na stavbe potom máte „odborníkov“, ktorí so „stavbárinou“ nemajú nič spoločné.

Nech sme krajší

Určite ste si všimli aj nové poličky na urnovej stene, ktoré sú určené výhradne na elektrické sviečky, aby nedošlo k poškodeniu steny topiacim sa voskom. Upravili sme zjazd ku „Stavnici“ tak, aby sa tam dostali naši mladí hasiči a hasičky s technikou a mohli trénovať požiarne útoky na tomto obecnom pozemku. Zrevitalizovaný je priestor na štiepkovanie konárov a drevín. Odviezli sme niekoľko áut neporiadku, čo sa tam za tie roky nakopil, naviezol sa makadam a do priestoru vjazdu frézovaná drť, aby bol dostupný aj za daždivého počasia a aby aj pekne vyzeral. Musím aj tu vyzdvihnúť profi robotu a ochotu firmy Lupa Terra, bratia Paukovci, ktorí robili aj zjazd a aj úpravu tejto plochy. Priestor je určený pre konáre a dreviny, ktoré sa potom štiepkujú, ale hneď prvé dni po úprave som tam stretol spoluobčanov, ktorí tam vyhadzovali uhnitú trávu a odpad, ktorý tam vôbec nepatrí. Na jednej strane snaha a námaha až to tu pekne vyzerá a má zmysel, na druhej strane zase sebeckosť a bezohľadnosť voči druhým. Každá domácnosť dostala kompostér, len je s tým viac roboty ako humus a odpad vyhodiť niekde, kde ho bude musieť upratať niekto iný. Podobný prípad môžete vidieť na fotke so sadrokartónovým odpadom a urobte si úsudok o charaktere človeka, ktorý toto urobí. Bolo to kúsok od prístrešku pod Žihľavami. A fenomén dnešnej doby odfotiť to a zavesiť na sociálne siete namiesto upratania.

Táto jeseň je volebná – rozhodujme sa dobre

Opäť nastala jeseň. Tento rok je aj volebná, v októbri si budeme voliť našich zástupcov do samosprávy obce aj kraja.
Kandidujúci občania našej obce, ktorí už pracovali ako poslanci v minulom volebnom období, budú chcieť svojimi rozhodnutiami naďalej pokračovať v tom, čo začali, a noví určite kandidujú s dobrými nápadmi pre zlepšenie života v obci alebo kraji.
Vážení občania, zúčastnime sa volieb v čo najväčšom počte a rozhodujme sa dobre. Nasledujúce volebné obdobie však môžeme využiť aj my voliči a svojou účasťou na zasadnutiach zastupiteľstva kontrolovať činnosť poslancov, aby sme sa v ďalších voľbách vedeli dobre a správne rozhodnúť. ***(ap)***

Ocenenie Boženy Bašovej na Píšťalkárskom Brvništi.

Vaše hlasy rozhodnú

Blížia sa nám komunálne voľby spojené aj s voľbou do zastupiteľských orgánov vyšších územných celkov a obcí. Posledné boli u nás poznačené špinavou kampaňou môjho protikandidáta, ktorý sa navážal aj do mojej rodiny a pokračovalo to aj po voľbách. Na druhej strane vďaka nemu bola na voľbách vysoká účasť a stal som sa aj poslancom VÚC. Systém je teraz nastavený tak, že rozdeľovanie eurofondov je presunuté na vyššie územné celky, a preto je dobré, keď máme prvé info a aj čiastočný vplyv. Do kompetencií VÚC spadá zdravotníctvo, školstvo, cesty III. triedy, prímestská doprava a aj dotácie na podporu kultúry či ces-

Pokračovanie na str. 2

Pokračovanie zo str. 1

tovného ruchu. Za okres máme 5 poslancov vo VÚC Trenčín. Tieto voľby je 19 kandidátov a tí z mesta majú výhodu, nakoľko je veľké množstvo voličov v meste, a tak pomôže každý váš hlas.
Predchádzajúce obdobie sa nám podarilo získať eurofondy na rekonštrukciu školy či na modernizáciu budovy hornej škôlky. Každý rok sme získali aj za pomoci poslancov K. Janasa a I. Steinera viacero dotácií priamo z rozpočtu TSK a verím, že v tomto trende budeme pokračovať. Svojimi hlasmi dokážete rozhodnúť aj o zložení obecného zastupiteľstva. Starosta bez dobrej spolupráce so zastupiteľstvom nedokáže veľa urobiť. Nejaké hry na opozíciu a koalíciu na dedine sú iba na škodu rozvoja obce. Vidíme to všetci, čo sa robí v parlamente: samé osočovanie, kritika, osobné útoky a nevraživosť, ktoré sa potom prenášajú aj medzi bežných ľudí. Udržme si v Papradne tú dedinskú súdržnosť, ochotu pomôcť si navzájom, porozprávať sa so susedmi a dokázať sa spolu aj zabaviť.

Vodovod za viac ako milión

S novým zastupiteľstvom v ďalšom období by som sa zameral na získanie financií na dobudovanie vodovodu, čo nebude ľahká úloha, nakoľko je to podľa rozpočtu suma takmer 1 200 000 €, ale pokrytie bude už cez 90 percent obce. Ďalším cieľom je zateplenie a modernizácia domova sociálnych služieb a jeho prípadné rozšírenie, rekonštrukcia kotolne v budove školy, spolupráca s investorom pri výstavbe bytovky, v spolupráci so susednými obcami doliny vybudovanie cyklotrasy z Považskej Bystrice až na Podjavorník, rekonštrukcia interiéru požiarnej zbrojnice, podpora dobrovoľných zložiek, udržanie a rozvoj kultúrnych a spoločenských akcií v obci a pustíme sa aj do každého dobrého nápadu z vašej strany.

Ing. Roman Špánihel

Deň sociálnych služieb poisťovňou

V septembri si 10 zamestnancov Komunálnej poisťovne z Trenčianskeho kraja vyhrnulo rukávy, natiahlo rukavice, zobralo štetce a farby a obnovili náter prvkov detského ihriska pred základnou školou. Už niekoľko rokov sa tak snažia skrášľovať prostredie v obciach a mestách a tento rok tak premiérovo urobili aj v obci Papradno.

Lesné družstvo po novom

Od 14. septembra funguje predstavenstvo Lesného družstva Papradno v úplne novom zložení. Novým predsedom sa stal **Tomáš Strašík** a podpredsedom **Matej Lapúnik**.

Nezabúdajme, ale nezabudnime!

V týchto dňoch sa budú naše kroky a myšlienky častejšie uberať k našim zosnulým príbuzným, ktorí už odpočívajú vo večnosti. Nezabúdajme na nich, no nezabudnime ani na životné prostredie!
Skúsme sa tento rok riadiť týmito radami:
Nekupujme plastové kvety, kytice ani vence. Nahraďme ich prírodnými.
Uprednostňujme sklenené kahance. Po použití ich nevyhadzujme. Na rozdiel od plastových ich môžeme používať opakovane. Stačí v nich vymieňať náplň.
Nepreháňajme to zbytočne s výzdobou hrobov. Dôležitá je spomienka na zosnulých, nie megalomanská výzdoba hrobov.
Odpad, ktorý vznikne, dôkladne vytrieďme.

(zb)

Matričné okienko

Svadby

6.7.
Rudolf Lapúnik
a Táňa Hrebičíková

5.9.
Martin Hrebičík
a Erika Truchlíková

11.9.
Roman Kalaš
a Veronika Balušíková

25.9.
Jakub Krasňan
a Vanesa Špánihelová

2.10.
Miroslav Žilinčík
a Mgr. Barbora Muráňová

* Vítame vás

Simeon Šamaj

Zomreli

Ivan Moravík (1938)	29.7.
Slavko Hrebičík (1935)	31.7.
Milan Vaštík (1960)	1.8.
Ľubomír Šaržík (1953)	4.8.
Filoména Košútová (1935)	28.8.
Jozef Trnčík (1960)	28.8.
Viliam Hlinčík (1940)	9.9.
Michal Koban (1946)	25.9.

Zlatá svadba

29.7.
Jozef Vaštík
a Jana Strašíková

Ocenenie sestier

Pri príležitosti Medzinárodného dňa sestier boli počas slávnostného seminára, ktorý sa konal 8. júna 2026 na regionálnej úrovni Komory sestier a pôrodných asistentiek Trenčianskeho kraja, ocenené zdravotníčky, ktoré svojou odbornosťou, ľudským prístupom a každodennou obetavou prácou prispievajú ku kvalitnej starostlivosti o pacientov.

S veľkou radosťou a hrdosťou oznamujeme, že ocenenie Biele srdce v kategórii „Sestra v praxi“ získalo až šesť sestier z Nemocnice s poliklinikou Považská Bystrica:

- Marta Kľúčiková – interné oddelenie
- Mgr. Katarína Hájková – chirurgické oddelenie
- Zuzana Záhradníková – psychiatrické oddelenie
- **Jana Kozová** – interné oddelenie a detská kardiologická ambulancia
- Jozefína Macháčová – neurologický stacionár
- Mgr. Božena Folučková – urgentný príjem

Ocenenie Biele srdce je poďakovaním sestrám, ktoré svojou odbornosťou, ľudskosťou a obetavosťou zanechávajú pozitívnu stopu v životoch pacientov aj svojich kolegov.

Blahoželáme všetkým oceneným a ďakujeme za ich každodennú prácu, nasadenie a starostlivosť, ktorou robia našu nemocnicu lepším miestom. Sme hrdí, že ste súčasťou nášho tímu.

Ocenená Janka Kozová je piata zľava.

V našej obci

B O L O

Júl a august

Počas prázdnin sme sa tešili na premietanie filmov v amfiteátri. Videli sme dva filmy: Dream Team a KAVEJ 2.

V záhrade pohostinstva DALAS Papradno si každý prázdninový piatok priaznivci hudby vychutnali posedenie pri speve a hre na gitare a harmonike. Vystúpili DRIENKY z Plevníka-Drienového, Kapela IBA TAK a DOMINO Band.

Posedenia pri živej hudbe pokračovali aj v septembri.

29. augusta

sa uskutočnil už **10. ročník futbalového turnaja chatárov v Medvedzém**. (viac na str. 12)

6. septembra

DHZ Papradno, obecné zložky a vedenie obce Papradno zorganizovali už 11. ročník tradičnej traktorovej šou **Papradňanský boľceň,** na ktorú sa tešila mládež aj starší občania (viac na str. 6)

19. septembra

žilo Papradno opäť folklórom. V kultúrnom dome v estrádnej sále sa konala krajská súťažná prehliadka folklóru **Nositelia tradícií**.

27. septembra

Farský úrad na čele s dôstojným pánom farárom Hruškom zorganizoval vo farskej záhrade a kostole, ktorý zaplnili veriaci z celej Papradnianskej doliny, **Farský deň**. Svätou omšou sme poďakovali Pánu Bohu za tohtoročnú úrodu.

3. októbra

usporiadal kolektív zamestnancov M-baru Papradno vo vnútorných i vonkajších priestoroch kultúrneho domu **Pivný festival.**

B U D E

11. októbra

bude nedeľné popoludnie patriť skôr narodeným občanom. Na slávnosti M**esiac úcty k starším** žiaci ZŠ s MŠ Papradno, DFSk Podžiaranček i FSk Podžiaran potešia našich seniorov hodnotným kultúrnym programom. Podujatie sa uskutoční v kinosále KD o 14.00 hodine.

V estrádnej sále bude v tomto čase **výstava ovocia a zeleniny.**

17. októbra

sa z priestorov Koliba Papradno bude naživo vysielať televízny magazín **Farmárska revue,** ktorý si budete môcť pozrieť na dvojke RTVS.

24. októbra

sa na Slovensku konajú voľby do zastupiteľských orgánov obcí a miest a do samosprávnych krajov.

5. – 7. novembra

sa v KD uskutoční burza oblečenia POSUŇ TO ĎALEJ, o ktorej budete informovaní prostredníctvom plagátov a miestneho rozhlasu.

28. novembra

pozýva vedenie obce Papradno a Farský úrad Papradno všetkých našich občanov i priaznivcov Papradna z okolia na Ondrejovské hody. Dopoludnia bude pri amfiteátri dedinská zabíjačka spojená s predajom zabíjačkových špecialít a stánkový predaj. V popoludňajších hodinách po svätej omši ste pozvaní do kinosály KD na pestrý program spojený s losovaním tomboly. Program hodov bude upresnený prostredníctvom plagátov a obecného rozhlasu.

5. decembra

Hanka Beníková nás srdečne pozýva na Kolibu Papradno na **Mikulášsku zabíjačku.** Hosťom bude aj Mikuláš so svojou družinou.

6. decembra

oslávime príchod **Mikuláša** do obce spojený s **rozsvietením vianočného stromčeka** pred kultúrnym domom i v estrádnej sále, kde bude deti čakať aj sladká odmena.

26. decembra

vás srdečne pozýva Farský úrad Papradno a FSk Podžiaran do Kostola sv. Ondreja na **vianočný koncert Od Betľéma nedaľeko**.

Olympiáda seniorov.

Papradňanský boľceň.

Pivný festival

Prvá októbrová sobota patrila pivnému festivalu, ktorý pre nás pripravili zamestnanci M-Baru. Vychutnať sme si mohli rôzne druhy pivka, pečené kolená, šišky, guláš s knedľou, kačku s knedľou, langoše, steaky, zemiakové placky, trhané mäso, rib eye steak souse vide a mnohé iné dobroty. Deti sa mohli vyšantiť na skákacom hrade a v estrádnej sále kultúrneho domu si mohli aj zasúťažiť. Čokoládová fontána s ovocím bola pre ne tiež veľkým lákadlom. Na svoje si prišiel každý, kto má rád gitarovú hudbu, ale aj harmoniky. Bohatá tombola a súťaže spojené s pivkom prilákali množstvo návštevníkov nielen z Papradna, ale aj zo širokého okolia. Nechýbala ani zábava v podaní DJa Radiho, ktorá trvala do neskorých ranných nedeľňajších hodín. V rámci festivalu prebiehala aj dobrovoľná zbierka a touto cestou by sme chceli poďakovať každému, kto prispel finančnou čiastkou pre potreby Simonky Gabrišovej z Papradna. Ďakujeme všetkým sponzorom za podporu, vecné ceny do tomboly a tešíme sa opäť o rok!

(dm)

31. decembra

budeme vítať nový rok pred obecným úradom a amfiteátrom.

Program všetkých akcií bude upresnený prostredníctvom plagátov a oznámením v obecnom rozhlase.

Duchovné slovo

Bratia a sestry, milí čitatelia Polazníka!
Pred niekoľkými dňami sme v našej farnosti postavili a požehnali zastavenia Krížovej cesty, ktoré sú umiestnené po ceste na Holý vŕšek. Aký je historický význam a zmysel krížovej cesty?
Krížová cesta, po latinsky Via Crucis alebo Via Dolorosa, je kresťanským názvom pre pôvodnú cestu, ktorou kráčal Ježiš Kristus po tom, ako ho Poncius Pilát odsúdil na smrť. Na tejto ceste si musel Ježiš Kristus sám niesť kríž, na ktorom bol ukrižovaný. Pôvodne toto kráčanie začalo pri pevnosti Antónia, ktorú okolo roku 35 pred Kristom postavil Herodes Veľký a následne ju používali Rimania na zásobovanie a táto cesta končila na kopci nazvanom Golgota.
Už od najstarších čias máme svedectvá o tom, že kresťania prichádzali do Svätej zeme, aby osobne prešli túto cestu ku Golgote, zatiaľ čo pri tom meditovali nad vybranými časťami Svätého Písma. Po obsadení Svätej zeme moslimami (počnúc 7. st.) boli tieto aktivity utlmené a pokusy o oslobodenie týchto miest (krížové výpravy) nedopadli tak, ako boli pôvodne plánované. Znovuobnovenie tejto duchovnej aktivity z pohľadu rímskej cirkvi začalo s príchodom rehoľníkov františkánov do Svätej zeme v roku 1342. Aj na základe ich povzbudzovania sa začali stavať kaplnky najprv v Jeruzaleme a po návrate rehoľníkov do Európy aj v mnohých katolíckych krajinách. Ich zámerom bolo napomôcť veriacim sústrediť sa na meditovanie o Kristovom umučení. V roku 1686 povolil pápež Inocent XI. františkánom budovať krížové cesty aj vo vnútri kostolov a zároveň im umožnil udeľovať odpustky pri modlitbe krížovej cesty v takomto kostole namiesto púte do Svätej zeme tým, ktorí boli nejakým spôsobom pričlenení k ich rádu. V roku 1726 pápež Benedikt XIII. rozšíril toto právo vo františkánskych kostoloch na všetkých veriacich a v roku 1731 pápež Klement XII. umožnil právo udeľovania odpustkov aj v iných kostoloch za podmienky, že za ich stavbu zodpovedal františkánsky kňaz. Z histórie tak napríklad vieme, že v polovici 18. storočia františkánsky kňaz Leonard z Port Maurícia (zomrel v roku 1751) napomohol postaveniu vyše 500 krížových ciest v Európe.
Počas stáročí sa počet zastavení, ako aj ich znázornenie menilo. Dnešný počet staníc krížovej cesty, ako aj ich znázornenie boli štandardizované v 18. storočí pápežským dekrétom. Napríklad v Jeruzaleme okolo roku 1515 máme zdokumentované viaceré krížové cesty, ktoré mali 19, 25 alebo aj 37 zastavení. V súčasnosti teda máme 14 zastavení krížovej cesty. Z nich deväť má biblické doloženie a päť sa opiera o cirkevnú tradíciu. Vo Svätom roku 1975 schválil pápež Pavol VI. úpravu, na základe ktorej krížová cesta môže začať Poslednou večerou a skončiť Vzkriesením. Takéto krížové cesty šírili už predtým aj jezuiti a nájdeme ich aj na Slovensku. Modlitba krížovej cesty je populárna v súčasnosti najmä počas pôstneho obdobia a predovšetkým počas Veľkého týždňa. Ak sme chorí, môžeme prežiť s duchovným úžitkom krížovú cestu tak, že vezmeme do rúk kríž a rozjímame o umučení Pána. Ideme v duchu od jednej stanice krížovej cesty ku druhej a na konci sa pomodlíme na úmysel Svätého Otca. Toľko z histórie vzniku a rozvoja pobožnosti krížovej cesty. Dejiny spirituality nám zase pripomínajú veľký duchovný úžitok prichádzajúci z tejto pobožnosti.
Nájdime si aj v tomto náročnom období, sami alebo v rodine, čas a priestor a vydajme sa po jednotlivých zastaveniach na Holý vŕšek, aby sme sa s úžitkom pomodlili túto nádhernú pobožnosť a v srdci sa spájali s Kristom, ktorý za nás zomrel a vstal z mŕtvych.

Martin Hruška, farár papradňanský

Moje rezbárske vyznanie pre naše Papradno

Keď ma náš pán farár Martin Hruška oslovil s myšlienkou nahradiť dočasné papierové zastavenia trvalou drevenou krížovou cestou, pocítil som veľký rešpekt. Tvoriť pre vlastnú rodnú obec je pre umeleckého rezbára tá najväčšia pocta, no zároveň aj najväčšia zodpovednosť. Človek vtedy netvorí len pre jednotlivca, ale pre svojich susedov, priateľov a budúce generácie Papradňanov.
Ako materiál som vybral dub. Je to drevo pevné, húževnaté a hlboko zakorenené v našej prírode – presne tak ako ľudia v našom rázovitom podhorskom kraji. Práca s ním nebola jednoduchá, no každé jedno udretie dláta do dubového masívu bolo pre mňa osobným rozhovorom s príbehom, ktorý krížová cesta nesie. Snažil som sa do každého detailu vložiť kúsok úcty a pokory.
Chcem sa úprimne poďakovať pánovi farárovi za preukázanú dôveru a všetkým mojim spoluobčanom, ktorí akýmkoľvek spôsobom pomohli pri realizácii, osádzaní stĺpov a dokončení tohto diela. Bez tejto spoločnej sily by myšlienka zostala len na papieri.
Keď dnes prechádzam okolo hotových zastavení, necítim pýchu z dobre vykonanej práce, ale hlbokú vďačnosť za to, že mi bolo dopriate zanechať v našom Papradne takúto stopu. Moje dláta utíchli, no verím, že samotné dielo bude k vašim srdciam prehovárať ešte veľmi dlho. Želám si, aby táto krížová cesta bola pre nás všetkých miestom, kde v dnešnom uponáhľanom svete nájdeme chvíľu pokoja, ticha a nádeje.

Ján Kukurdík, umelecký rezbár

Ján Kukurdík

Svätá omša na Holom vŕšku.

Farský deň

Farský deň

Oslava Božej dobroty, úrody a našich koreňov

Nedeľa 27. septembra sa v našej farnosti zapísala do sŕdc ľudí ako hlboký duchovný a spoločenský zážitok. Spoločne sme prežili tohtoročný Farský deň, ktorý bol nielen oslavou nášho spoločenstva, ale predovšetkým živým prejavom vďačnosti voči Nebeskému Otcovi za všetky dary, ktorými nás zahŕňa.

Oslavy sme začali na tom najvhodnejšom mieste – v zaplnenom Božom chráme. Slávnostná svätá omša bola preniknutá duchom vďačnosti. Pred oltár folkloristi priniesli plody z našich polí a záhrad a v modlitbách preplnený kostol na čele s naším pánkom ďakoval za tohtoročnú úrodu, ktorá je prejavom Božej milosti a našej práce. S vďakou v srdci sme sa modlili aj za nositeľov našich folklórnych a kresťanských tradícií, vďaka ktorým viera a úcta k dedičstvu otcov v našej doline nevyhasínajú, ale odovzdávajú sa ďalším generáciám ako vzácny klenot.

Svätú omšu nádherným a mohutným spevom sprevádzali folklórne skupiny z Papradna, Brvnišťa, Stupného, Jasenice, ako aj Medňanka, dychová hudba z rodiska nášho farára. Nejednému prítomnému v kostole sa zatajil dych, tisli sa slzy do očí či naskočili zimomriavky na tele. Keď sa ich hlasy spojili v piesni, človek mal pocit, akoby bol náš kostol zrazu primalý na to, aby uniesol takú obrovskú silu a krásu. Ich spev naplnil celý chrám neskutočnou energiou.

Okrem duchovného zážitku čakalo na veriacich a, pravdaže, aj deti po svätej omši štedré pohostenie vo farskej záhrade. Stoly sa doslova prehýbali pod domácimi dobrotami, ktoré pripravili šikovné ruky našich farníkov. Vôňa gulášu, fazuľovice, kapustnice, koláčov, dobrej kávy, nealko aj alko nápojov dotvárala dokonalú nedeľnú pohodu plnú spevu, muziky, smiechu, dobrej nálady. Úprimný obdiv vyvolala aj výstavka rôznych odrôd ukážkových zemiakov, ktorá poukázala na pracovitosť našich ľudí a štedrosť Najvyššieho.

Deti mali možnosť vyskákať sa v nafukovacom hrade nielen v nedeľu, ale už v sobotu popoludní. A veruže sa aj vyskákali!

Veľké poďakovanie patrí nášmu farárovi Martinovi Hruškovi, zásluhou ktorého sme sa takto stretli už druhýkrát, tento rok v ešte väčšom počte ako vlani. Celé popoludnie prechádzal pomedzi ľudí, venoval sa všetkým návštevníkom, s každým prehodil slovo a staral sa o to, aby sa nikto necítil osamelo. Skutočný pastier uprostred svojich ovečiek. Sme radi, že vás máme, Pán Boh zaplať!

Tohtoročný Farský deň nám opäť pripomenul, aké dôležité je stretávať sa, rozprávať sa a spoločne sa radovať. Ďakujeme všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom pomohli pripraviť túto krásnu akciu: pripravili stoly, napiekli koláčov, navarili, postarali sa o program alebo jednoducho prišli a vytvorili takúto krásnu nedeľu. Už teraz sa tešíme na budúci rok! **(gb)**

Farský deň

Letné sväté omše v našom chotári

Leto v našom chotári opäť ožilo spoločnými stretnutiami pod holým nebom, kde sme sa spájali vo viere, modlitbe a vďačnosti. Sväté omše slávené v našej krásnej prírode pri kaplnkách a krížoch mali aj tento rok neopakovateľné čaro a priniesli hlboký duchovný zážitok všetkým zúčastneným. Pripomeňte si spolu tieto výnimočné chvíle prostredníctvom prehľadu bohoslužieb:

7. jún
o 15. h pri Kaplnke U Harvánkvo v Papradne,

26. júl
sviatok sv. Joachima a Anny
o 11. h v Kaplnke sv. Vendelína na Kolibe v Papradne,

4. august
požehnanie novej kaplnky v Belejoviech grunte v Papradne o 10. h,

16. august
o 14. h s Farnosťou Štiavnik pri Kaplnke Nanebovzatia Panny Márie na Ščiavnickém v Papradne,

23. august
o 11. h a požehnanie nového kríža na Vrchovej v Papradne,

30. august
o 14. h pri Kaplnke Panny Márie na Holom vrchu v Brvništi,

6. september
výročná farská poklona vo farskom kostole v Papradne,

13. september
o 14. h pri Kaplnke Sedembolestnej Panny Márie Pod Suchú v Papradne,

20. september
pobožnosť krížovej cesty a vysvätenie jednotlivých zastavení novej Krížovej cesty na Holý vŕšek v Papradne o 12. h,
o 14. h na Holom vŕšku pri soche Panny Márie – Ochrankyni Papradňanskej doliny v Papradne,

27. september - Dožinky
o 10. h v Kostole sv. Ondreja v Papradne s poďakovaním za úrodu a za nositeľov ľudových a kresťanských tradícií,

17. októbra
bude o 9. h svätá omša v Kaplnke svätého Vendelína na Kolibe v Papradne pri príležitosti ukončene Bačovskej sezóny.

Sv. omša pri kaplnke Sedembolestnej Panny Márie Pod Suchú.

Sv. omša pri kaplnke Nanebovzatia Panny Márie na Ščiavnickém.

eRko v lete

Aj počas letných mesiacov deti zo spoločenstva eRko zostali v kontakte. Školský rok sme ukončili púťou na horu Živčáková z Korne a po svätej omši sme mali možnosť prezrieť si nádherné okolie kysuckých hôr a nabrať si vodu z prameňov, z ktorých čerpali aj naši starí rodičia, keď zvykli chodiť na toto pútnické miesto. A na spiatočnej ceste sme si dali výzvu, že sa na toto vzácne miesto určite ešte vrátime, tentokrát ale cez hory z mesta Turzovka.

Týždenný pobytový eRko tábor bol na tému Genezis – stvorenie sveta, v ekorezorte Vendelín v Ďurďovom. Opäť sme sa spojili s Farnosťou Sv. rodiny v Považskej Bystrici. Počas táborového týždňa deti zažili veľa krásnych a radostných chvíľ, našli si nových priateľov a nechýbalo ani duchovné vedenie s diakonom Rastislavom Svitekom. Deti sa vrátili z tábora plné nových zážitkov a rodičia boli vďační, že ich ratolesti prežili plnohodnotný týždeň.

Aj do tretice eRkári využili letný čas na spoločné stretnutie. Krásne nedeľné popoludnie vo farskej záhrade sa nieslo v duchu ročnej témy eRka: Od srdca k srdcu. Deti čakali rôzne stanoviská, na ktorých plnili úlohy k danej téme, od vedomostného kvízu o našom kostole, cez tvorenie prírodných záložiek do knihy, aktivity s vodou či skladanie srdiečok symbolizujúcich naše ľudské srdcia, ktoré sme si spoločne lepili na určené miesto, na znak toho, že všetci sme Božie deti. Nakoniec sme mali agapé, kde sme si spolu posedeli a občerstvili sa. Bol to naozaj krásny čas nielen pre deti, ale aj pre nás dospelých.

Zároveň sa už veľmi tešíme na ďalší rok, ktorý pre eRkárov začína od 08.10. a nesie tému „Ukotvení v priateľstve“ s patrónom sv. Františkom z Assisi. Bude to už 5. rok s eRkom Papradno. A aj preto by som chcela v mene všetkých zainteresovaných poďakovať tým, ktorí nás akýmkoľvek spôsobom podporili a pomohli nám aj pri našich pravidelných stretnutiach počas uplynulého školského roka. Pán Boh zaplať!

Mgr. Veronika Krátka

Papradňanský boľceň 2026

Papradňanský boľceň sa stal neoddeliteľnou súčasťou kultúrneho kalendára obce. Trať, ktorú musia súťažiaci so svojimi strojmi prejsť, je známa blatovými úsekmi, ktoré dôkladne preveria ich schopnosti. Avšak dlhodobé suché počasie tento cieľ organizátorov mierne narušilo. „Trať bola ako tradične navrhnutá a vystavaná v sobotu pred súťažou Marekom Levčíkom s partiou našich mladých hasičov a za výdatnej pomoci Ľubomíra Pauka, ktorý bagrom upravoval niektoré úseky, aby boli dostatočne náročné, no na druhej strane aj bezpečné a atraktívne pre diváka. Naša trať je známa blatom, no vzhľadom na dlhodobo suché počasie aj ten prirodzený močiar bol dosť vyschnutý. Preto sa do trate pred súťažou naviezla voda, čo po pár kolách prinieslo požadovaný efekt, a tak trať zostala zase extrémne náročnou ako pre techniku, tak aj na jazdecké zručnosti súťažiacich,“ opísal Roman Španihel, starosta obce.

Tento rok bolo prihlásených 21 odvážnych súťažiacich a 1 súťažiaca a pridalo sa aj 5 detí. Každý z nich sa snažil trať zvládnuť čo najrýchlejšie. V kategórii 4x4 sa to podarilo Markusovi Vavríkovi, v kategórii 4x2 Tiborovi Mazúrovi a v kategórii špeciál Pavlovi Ovečkovi.

„Každý rok sa snažíme urobiť Papradňanský boľceň atraktívnejší tak, aby to bol zážitok pre celú rodinu. Mali sme malé motorové imitácie vojenských vozidiel pre deti, na ktorých si mohli zajazdiť, maľovanie na tvár, veľa predajných stánkov so širokým sortimentom, na obdiv boli aj historické traktory, hasičská technika, možnosť vyskúšať nové vozidlá Chery od predajcu z Mestečka, ukážky štiepkovania či mulčovania profesionálov od Bio Timber. Po minulom roku sa uchytil aj beh po trati či preťahovanie traktora chlapmi,“ priblížil sprievodný program R. Španihel.

Papradňanský boľceň je nielen športovým, ale najmä rodinným podujatím, ktoré spája ľudí naprieč Slovenskom. Svedčí o tom aj jeho vysoká obľúbenosť a návštevnosť, ktorá dosiahla takmer štyritisíc ľudí. „Takáto veľká akcia nie je o jednom dni prípravy a vyžaduje si kus úsilia a obetavosti organizátorov. Chcem všetkým úprimne poďakovať, ale aj sponzorom, súťažiacim a návštevníkom, že boli disciplinovaní, čo tiež prispelo k zdarnému priebehu,“ uzavrel starosta. **(zb)**

Súťaže sledovalo takmer 4 000 ľudí.

Putovný boľceň získal Markus Vavrík z Tepličky nad Váhom

Len raz za život

Príbeh sa začal písať ešte v roku 2025, keď sme sa na Mohyle Milana Rastislava Štefánika pri fotení perzeíd rozprávali s astrofotografom Ondrejom Králikom o tom, že by sme chceli ísť do Španielska a zažiť úplne zatmenie Slnka na vlastnej koži. Aká to spojitosť, keďže Štefánikovou vášňou boli práve zatmenia Slnka! V októbri minulého roka mi Ondrej napísal, či sa pridám. Neváhal som ani sekundu! Ubehol takmer rok, my sme sa ani nenazdali a už tu bol deň zatmenia Slnka – 12. august 2026. Spolu s Ondrejom, Lukášom Fojtíkom a ďalšími 3 fotografmi zo Slovenska sme zamierili na hrad Castillo de Zafra. Mali sme tam naplánovaných veľa kompozícií so zatmením Slnka. Plní očakávania sme cestovali 250 km. No nečakali sme, že tri kilometre pred cieľom bude cesta k hradu uzavretá. Šliapať do kopca s 15-kg batohom plným techniky na chrbte pri skoro 40-tich stupňoch sa nám veru nechcelo. A tak sme sa presunuli k neďalekej kaplnke na kopci. Tam už ale od obeda bolo veľmi veľa turistov. Zhodli sme sa teda na tom, že tam nezostaneme. A vtom som to ucítil – to šimranie, tie motýliky v bruchu… Vedel som, že je dobre. Vopred naplánovaným miestom sme si boli až príliš istí. To neveští nikdy nič dobré... Na fotografovaní mám najradšej improvizáciu. To, keď musím niečo vymyslieť za jazdy a pod časovým tlakom. A tak sme sa presunuli k jednému menšiemu jazierku, ktoré bolo od kaplnky vzdialené asi pol hodiny jazdy autom. Na miesto sme dorazili asi 3 hodiny pred začiatkom zatmenia Slnka. Začalo sa monitorovanie terénu a hľadanie vhodnej kompozície. Prvý fotoaparát som postavil na statív priamo do jazierka. Chcel som zachytiť priebeh zatmenia Slnka a odraz vo vode priamo z jeho hladiny. Do vody som išiel v „kúpacích ponožkách“. K fotoaparátu mi to po kamenistom dne s vodou trvalo asi minútu. Vedľa brehu som mal rozostavaný druhý fotoaparát s dlhým objektívom. Ten bol určený na zachytenie detailov zatmenia Slnka. K jazierku prišlo asi sto ľudí, ktorí si chceli vychutnať tento moment. Zrazu som zakričal: „Už to začína!“ V tom momente sa Mesiac začal zahryzávať do Slnka. Táto fáza mala trvať necelú hodinu. Nasadili sme slnečné filtre a okuliare a začali sme snímať. Spustili sme svoje fotoaparáty a kochali sa všetkou tou nádherou. Mesiac sa zahryzával stále viac a viac. Na oblohe sme si všímali zlatistú farbu a zvláštne šero. Päť minút pred úplným zatmením Slnka som išiel zložiť filter z fotoaparátu, ktorý bol umiestnený v jazierku. Ani neviem, ako som vyšiel von! Asi som to preskočil, neviem. Na fotoaparáte s dlhým objektívom sme na displeji pozorovali úzky prstenec, ktorý bol stále tenší a tenší. V okolí a na oblohe bola stále väčšia tma. Na pravej strane niekde v diaľke zostali kopce celkom tmavé. Zrazu kamarát zakričal: „Vľavo hore - Venuša!“ Všetci sme sa pozreli naľavo hore od Slnka. Tam svietila úplne jasná Venuša ako na nočnej oblohe. A vtom to prišlo. Posledný kúsok Slnka sa schoval za Mesiac a nastalo úplné zatmenie Slnka. Vyrazený dych, zimomriavky po celom tele! Jediné, na čo som sa zmohol, bol výkrik: „Aaaaaaaaaa!“ Akoby niekto zrazu zatiahol záves a nastala tma. Na oblohe zostala len čierna guľa a okolo nej zlatistá koróna. Kamarát znova zakričal: „Pozrite sa cez ďalekohľad!“ Tak sme schytili ďalekohľady a v nemom úžase sme pozorovali detaily. Videl som veľa videí aj fotografií zatmenia Slnka. Študovali sme, ako ho odfotografovať, ale toto bolo niečo, čo mi „vybilo poistky“. Nečakal som, že to je až také. Také dynamické, že sa okolo toho udeje toľko vecí. V okolí, na oblohe, ako rýchlo sa zotmie a aká nádhera sa odohráva na oblohe. A vtom sa z pravej strany opäť priblížilo svetlo a Slnko začalo vykukovať von. Bolo počuť len obrovský potlesk všetkých ľudí, ktorí tento moment zažili spolu s nami. Minútu a pol som mal pocit, že sa zastavil čas. Som neskutočne rád, že nám to vyšlo! Kopec ľudí nemalo šťastie na počasie. Nemohli si vychutnať tento pohľad a toto predstavenie na oblohe. Silu zážitku z úplného zatmenia Slnka v nás umocnilo aj to, čo prišlo potom. Keď sa zotmelo a nastala noc perzeíd, my sme len ležali na deke pod naozaj tmavou oblohou. Tú je na Slovensku možné vidieť len v Parku tmavej oblohy Poloniny. Do snímania perzeíd sa nám už ani veľmi nechcelo. Ako by Ondrej Králik povedal: „Rozdiel medzi 99,99 a 100 percentami je ako byť na koncerte v aute na parkovisku a užívať si to z prvého radu!

Radoslav Zboran

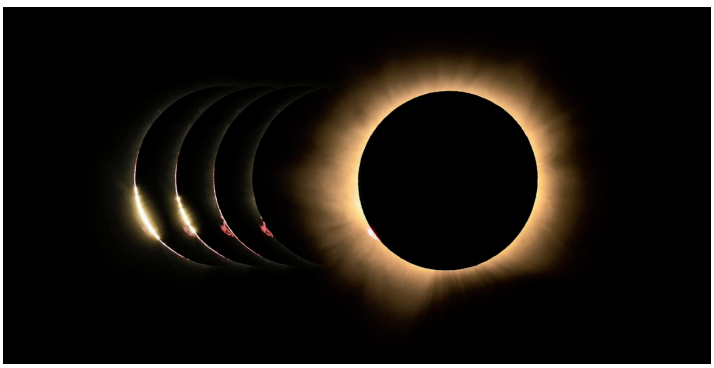

Nový školský rok v materskej škole

Prázdniny sa skončili a my sme s chuťou a elánom vhupli do nového školského roka. Prvý septembrový deň sme v priestoroch materskej školy privítali nielen nám už dobre známe deti našej MŠ, ale aj tie novoprijaté. Zatiaľ čo jedny boli veselé, tým druhým sa na tvárach objavila aj nejaká tá slzička. Všetci však veľmi dobre vieme, že onedlho bude úsmev aj na ich tváričkách. Aby sa nové deti rýchlo adaptovali, rozhodli sme sa zapojiť ich čo najskôr do našich plánovaných aktivít.

Na začiatku mesiaca sa predškoláci vybrali spoznávať okolie našej školy a blízke kopce. Cestou do Križovca si všímali okolitú prírodu, rastlinky, kvietky, drobné vtáctvo a určovali názvy okolitých kopcov. O niekoľko dní neskôr sme sa, tentokrát už všetky triedy, vybrali navštíviť hasičskú zbrojnicu. Na stretnutí s našimi dobrovoľnými hasičmi sa deti dozvedeli veľa nových informácií o ich práci, pozreli si zblízka hasičskú techniku a vyskúšali si aj ´hasenie požiaru´ striekaním vody z hasičskej hadice. Deti boli nadchnuté a veľmi nadšené.

Na začiatku ďalšieho týždňa smerovali naše kroky za pánom farárom Martinom Hruškom do Kostola svätého Ondreja. Pán farár nás milo privítal a porozprával deťom veľa zaujímavostí o našom kostolíku. Na rozlúčku daroval deťom krásne omaľovánky. Ešte raz veľmi pekne ďakujeme za milé prijatie. Pri spoznávaní našej obce sme nemohli vynechať ani obecný úrad. Stretnutie s pánom starostom Romanom Španihelom a Zuzanou Burdejovou bolo pre deti veľkým prínosom. Zoznámili sa s priestormi obecného úradu, so symbolmi obce a dozvedeli sa veľa informácií dôležitých pre fungovanie obecného úradu. Ďakujeme pekne za krásne stretnutie.

Predposledný septembrový týždeň našu materskú školu navštívilo divadlo Zábavka s predstavením O snoch a stratených topánkach. Predstavenie bolo pútavé a poučné. Deti si zatancovali aj zaspievali spolu s jeho predstaviteľmi.

Záver mesiaca patril už neodmysliteľne šarkaniáde. S deťmi sme sa vybrali na Vrchovú. Počasie bolo priam ideálne. Svietilo slnko a fúkal príjemný vietor. Deti sa tak mohli dosýta vyšantiť a „polietať si spolu so šarkanmi“. Na Vrchovej sme prežili jedno krásne jesenné dopoludnie. Veríme, že aj ďalšie aktivity, ktoré máme naplánované, budú rovnako úspešné.

Kolektív MŠ

Denný letný tábor detskej folklórnej skupiny Podžiaranček

Ani sme sa nenazdali, rok sa s rokom stretol a v Podžiarančeku sme zase otvorili brány nášmu letnému táboru. Od 6. do 17. júla 2026 sa naša skúšobňa opäť zaplnila detským smiechom, spevom, hudbou, tvorivosťou a dobrou náladou. Dva týždne ubehli ako voda a dnes, keď sa za nimi obzeráme, zisťujeme, koľko krásnych chvíľ sa do nich vlastne zmestilo.

Náš letný tábor však nebol iba o folklóre. Chceli sme deťom ponúknuť dni plné zážitkov a radosti zo spoločne prežitých chvíľ.

Dopoludnia prvého táborového týždňa sa niesli v znamení **ľudového remesla a tradícií**. Chlapci sa pod vedením Mgr. Jožka Pobočíka ml. pustili do píšťalkárskej dielne, kde si skúšali výrobu šesťdierkových píšťaliek. Dievčatá sa zase venovali háčkovaniu, viazaniu náramkov a rôznym hrám. So staršími dievčatami sme začali háčkovať pinty ku kroju. Bolo krásne pozorovať, s akým záujmom sa deti učili zručnostiam, ktoré sa kedysi prirodzene odovzdávali z generácie na generáciu.

Hneď prvý deň tábora popoludní stihli staršie dievčatá spolu s ľudovou hudbou Podžiarančeka v hoteli Podjavorník potešiť svojím vystúpením zamestnancov Spojenej školy zo Žiliny a priblížiť im naše kroje, nárečie, píšťalky a piesne. Pomohli nám aj výborní speváci a „muziganci“ z Podžiaranu Samko Klabník a Samko Šaržík.

V stredu sme sa vybrali do Žiliny, kde si deti užili zábavu v Hoplandii. V Bytči sme zase navštívili Sobášny palác, v ktorom sme si pozreli dve zaujímavé výstavy – archeologickú výstavu **Kaštieľ, aký ste nepoznali** a etnologickú výstavu ľudového odevu z vybraných oblastí Horného a Stredného Považia **Z truhlice i zo skrine, nosilo sa a či nie?** Práve takéto chvíle nám pripomínajú, že folklór nie je iba tanec a spev, ale aj poznávanie života, odevov, zvykov a príbehov ľudí, ktorí žili pred nami.

Do hotela Podjavorník sme sa vo štvrtok a v piatok popoludní opäť vrátili, aby sme si zmerali sily pri bowlingu, biliarde a stolnom futbale. Túto zábavu sme si dopriali vďaka finančnej podpore pána Milana Černošíka, ktorý nás spolu s manželkou Paulínkou každý rok počas tábora vždy milo prekvapia, okrem iného sladkostí, nápojov alebo obeda.

Počas druhého táborového týždňa sme tento rok prvýkrát vyskúšali lezeckú stenu v Považskej Bystrici a bol to pre nás nový, ale nezabudnuteľný zážitok. Ani sme netušili, koľko lezeckých talentov, a nielen chlapcov, v Podžiarančeku máme. Neobišli sme ani objavovanie sveta vedeckých hračiek vo Vlastivednom múzeu. Jedným z veľkých táborových zážitkov bol celodenný výlet do **Piešťan**. Navštívili sme EkoPark, kde sme si užili prehliadku parku so sprievodcom aj voľnú hru v zábavnej časti. A keďže leto si pýta aj vodu a dobrodružstvo, popoludnie patrilo plavbe loďou po Sĺňave.

Nezabudli sme ani na tradičné remeslá. Mladšie deti navštívili **Múzeum Jozefa Holánika – Bakeľa** v Dlhom Poli, ktoré s láskou udržiava drotár Juraj Šerík. Po prehliadke múzea nás čakala aj drotárska tvorivá dielňa. Starší chceli ísť so Samkom Šaržíkom na opekačku a prechádzku do Križovca. Počasie im plány prekazilo, tak strávili deň v skúšobni. So Samkom nie je nikdy nuda, takže s ním mali o zábavu postarané. Každá skupina tak mala svoj vlastný program, no všetci si odniesli nové zážitky a spomienky.

A potom prišiel deň, na ktorý sa mnohí tešili – pohyb na čerstvom vzduchu, hry, šantenie a **jazda na koni na Kolibe v Papradne**. Trochu pohybu, trochu odvahy, veľa smiechu a najmä spoločný čas s kamarátmi.

Posledný táborový deň sme zakončili naozaj veľkolepo. Vybrali sme sa do Jump centra v Drietome a potom do Farmárikova v Bolešove, kde na deti čakali zvieratká, vnútorné i vonkajšie atrakcie a minigolf. Bol to deň plný pohybu, radosti a spoločných zážitkov – presne taký, aký má byť posledný deň letného tábora.

Dva táborové týždne prešli neuveriteľne rýchlo. Zostalo nám z neho množstvo spomienok, v telefónoch stovky fotografií, avšak aj niečo oveľa cennejšie – nové zručnosti, nové poznatky a spoločné chvíle, na ktoré budeme radi spomínať.

A možno práve o tom je náš Podžiaranček. **Nie je iba o zvykoch, speve a vystúpeniach. Je o deťoch, ktoré spolu vyrastajú, učia sa od seba, pomáhajú si, smejú sa spolu a postupne objavujú krásu toho, čo nám zanechali naši predkovia.**

Veľké ďakujeme patrí všetkým, ktorí počas dvoch týždňov v tábore pomáhali a venovali deťom svoj čas, energiu a podporu – Jožkovi Pobočíkovi ml., Samkovi Šaržíkovi, Samkovi Klabníkovi, Mariannke Polakovičovej, Majke Jurčíkovej, manželom Černošíkovcom, Hanke Beníkovej, zamestnancom M-baru (za výborné obedy a trpezlivosť s nami) a rodičom za dôveru a podporu.

Najväčšie poďakovanie patrí našim deťom. Za ich úsmevy, nadšenie, zvedavosť, ochotu skúšať nové veci a za to, že nám každý deň pripomínali, prečo to všetko robíme.

Božena Bašová

Podžiaranček na Dobrohudí 2026

Považské osvetové stredisko v Považskej Bystrici pripravilo v dňoch 4. až 6. augusta 2026 v Pružine Letnú hudobnú školu DOBROHUDIE 2026, na ktorej nechýbali ani štyria muzikanti z ľudovej hudby DFSk Podžiaranček.

V Penzióne pod Strážovom sa stretli mladí muzikanti z detských ľudových hudieb z nášho regiónu, aby pod vedením lektora Dobroslava Kortmana nadobúdali nové skúsenosti v hre na ľudových hudobných nástrojoch a rozšírili si regionálny repertoár piesní z Púchovskej, Marikovskej, Papradnianskej doliny, Praznova, Kostolca a iných obcí regiónu. Získali množstvo cenných rád a ukážok štýlotvorného hrania regionálneho repertoáru. Deti hru na hudobných nástrojoch precvičovali aj počas prestávok na izbách a chodbách, skúsenejší pomáhali začínajúcim hudobníkom a vzájomne si pomáhali. Spoznali nových kamarátov, získali nezabudnuteľné zážitky, ale predovšetkým hudobné poznatky zo spoločného hrania, ktoré im pomôžu pre ďalší hudobný rast. Vyvrcholením podujatia bol podvečerný koncert účastníkov Dobrohudia na letnej terase penziónu, ktorý bol potešením pre návštevníkov penziónu, rodičov mladých hudobníkov a priateľov folklóru. **(BB)**

Čo sme robili v lete? Cvičili.

Keď som spomínala, čo sme v lete postíhali, mala som pocit, že sa budem opakovať. Prečo? Opäť sme vystupovali s Marikovcami – tentokrát u nich na Marikovských slávnostiach. Opäť sme súťažili – tentokrát už na krajskom kole. A výsledok? Chvála Pánu Bohu rovnaký. No poďme pekne po poriadku.

Na začiatku júla sme sa so ženami vybrali do Východnej. Tento rok sme dostali vzácne pozvanie. Zaspievať *ty naše cahavé* v otváracom programe celého festivalu v piatok na veľkej scéne v programe Z jednej krajiny – mnohými nárečiami. Poviem vám, to teda bol zážitok. Postupne sa na mape, ktorá svietila na obrazovke, zapĺňali jednotlivé regióny a na javisku vystupovali zástupcovia z nich. Veľmi náš potešilo, že práve nás vybrali ako reprezentantov toho nášho.

Týždeň po Východnej kroky nás všetkých zaviedli do Marikovej, kde sme sa v spoločnom programe opäť predstavili na marikovsko-papradňanskej svadbe pod názvom Dve doliny, jedna svadba. A aj keď nám počasie veľmi neprialo, boli sme radi, že na toto naše *veseľje* prišlo pozrieť veľa ľudí. Že sa spolu s nami zasmiali, veď presne vedeli, o čom to je. Že si už dlhé roky robíme jedni z druhých srandu. Ale že sa na tom vieme aj spoločne zasmiať. A keď sa nám tie spoločné skúšky a celý nápad tak veľmi páčil, rozmýšľali sme, čo s tým. A tak si našu svadbu budete môcť pozrieť opäť – 3. februára 2027 v Kine Mier v Považskej Bystrici.

Po týždni naše cesty viedli zase do Bytče, kde sme boli súčasťou programu Na Považí veselo. Sme radi, že naša ĽH Podžiaranček už čoraz častejšie s nami vystupuje. Lepšie povedané, ide vždy, keď sa to dá. Vyrastajú nám pred očami skvelí hudobníci, ktorých je naozaj radosť počúvať. Spoločne sme sa stretli aj u *kamarádvo* na Píšťalkárskom Brvništi, rovnako tak aj na hodoch v Stupnom, kde sme si trúfli zaspievať aj ich hymnu. Z Brvništa si vzácne ocenenie doniesla aj naša Božka – PLAKETU Jozefa Pobočíka st. Ako je tam sčasti napísané – že aj jej zásluhou sa zachováva autentický herný a prirodzený spevný prejav, prezentuje rífová píšťala deťmi z Podžiarančeka. Ešte raz srdečne blahoželáme k zaslúženému oceneniu a veríme, že pod jej rukami vyrastú ešte mnohí skvelí a nadšení speváci a hudobníci prezentujúci našu tradičnú kultúru.

Leto bolo, okrem iného, venované aj omšiam pri našich kaplnkách. Zaspievali sme na *Ščjavňickém, Vrchovéj, Pod Suchú* aj v novej Kaplnke sv. Vendelína, putovali sme k Panne Márii na Holý vŕšek, no a všetky tieto krásne momenty zavŕšilo poďakovanie za úrodu. Sme radi, že to ten náš pánko tento rok takto pekne vymyslel. Niekedy si človek pri takýchto príležitostiach uvedomí silu a pravdivosť textu, ktorý spieva. Ešte raz ďakujeme a tešíme sa opäť o rok.

Počas septembra sme zvládli ešte jednu dôležitú udalosť – krajskú súťaž Nositelia tradícií, ktorá bola opäť v Papradne. Sme nesmierne radi, že to, čo zo srdca a srdcom robíme, získalo od poroty to najvyššie ocenenie – zlaté pásmo a priamy postup do celoslovenského kola. Možno si poviete, že veď ako inak? No, nie je to také ľahké. V našom kraji pôsobí množstvo skvelých skupín. A preto s pokorou a radosťou budú naše cesty viesť na celoslovenské kolo, ktoré bude 6.-8. novembra v Liptovskom Mikuláši.

Pýtate sa, čo sme okrem vystúpení robili v lete? Jedným slovom – cvičili. A ešte cvičili a cvičili. Na posledných hodoch vznikla taká myšlienka, či by si nezaslúžili piesne, ktoré boli súčasťou našich hodových scénok, aby boli zvečnené aj na CD. A vďaka finančnej pomoci obce Papradno a Trenčianskeho samosprávneho kraja bude práve na tohtoročných Ondrejovských hodoch toto dvojCD uvedené do života. Som rada, že ako hudobný doprovod nie je len harmonika, ale aj ľudová hudba, ba dokonca gitara v podaní našej Mati Říčkovej. No, nejdem viac prezrádzať, aby ste si to ešte viac užili. Aspoň tak ako my na nácvikoch a v štúdiu.

Tak teda myslite na nás, držte nám palce a my sa zase na vás tešíme na ďalších vystúpeniach, ktorých bude do konca roka ešte neúrekom.

Lenka Jandušíková

Žiaci 1.A triedy s triednou pani učiteľkou Mgr. Luciou Belásovou.

Žiaci 1.B triedy s triednou pani učiteľkou Mgr. Zuzanou Bielou.

ČERIEPKY z Podjavorníka

KOĽEČKO

Staršie ročníky si pamätajú, že v minulom storočí sa v našom kraji nehovorilo: idem k doktorovi, bol som u doktora alebo doktor povedal. Hovorilo sa: *idzem ke Koľečkovi, ból som u Koľečka a Koľečko to povedal, tak to mosí byc právda.*

Pochádzal z Moravy z malého mestečka Hradec nad Moravicí, ktoré leží niekde medzi Ostravou a Opavou. Najskôr, niekedy v polovici päťdesiatych rokov minulého storočia pôsobil ako lekár v Starej nemocnici v Považskej Bystrici. Zrejme sa tam ocitol tak, že v tej dobe na Slovensku bol nedostatok lekárov a v Čechách boli na tom asi aj vtedy lepšie, a tak si mohli dovoliť posielať lekárov aj na Slovensko. Na Slovensko prišiel ako mladý lekár, možno hneď po ukončení štúdia medicíny, možno na Morave pôsobil ako lekár len krátko, ak vôbec. Keby sme počítali – do dôchodku odišiel údajne v roku 1984 (v tej dobe sa zvyčajne do dôchodku odchádzalo v šesťdesiatke), takže mohol byť ročník 1924. Medicínu vyštudoval ako 25 – 26 rokov, preto ako lekár mohol začať pôsobiť niekedy okolo roku 1950. Z toho vychádza, že niekoľko rokov mohol pracovať ako lekár aj v Čechách.

V Starej nemocnici v Bystrici sa stretol so sestričkou Angelou Strašíkovou z Jasenice, pravdepodobne spolupracovali ako lekár a sestra v ordinácii. V druhej polovici päťdesiatych rokov, niekedy v rokoch 1957 – 58 vznikla myšlienka, že Papradňanská dolina potrebuje lekára. Už nevedno, či autorom tej myšlienky bola sestra Angela, pretože pochádzala z doliny, ale situácia sa vyvinula tak, že týmto lekárom sa stal MUDr. Kolečko a sestru mu robila spomínaná Angela Strašíková. Pôvodne vraj mala byť táto ordinácia v Jasenici (sestrička Angela bola asi pomerne vplyvná osoba), ale v tom čase tam pre ordináciu a byt lekára neboli vhodné podmienky, možno nevedeli nájsť vhodnú budovu. Zrejme niekto, kto v tom čase vedel veci ovplyvniť, zariadil, že ordinácia lekára pre Papradňanskú dolinu bude nakoniec v Brvništi. A tak sa doktor Kolečko spolu s manželkou, deti vtedy ešte nemali, presťahoval do Brvništa. Niekde, možno v Brvništi, možno „na okrese“ sa prijalo rozhodnutie, že bývalá Rímsko-katolícka cirkevná škola, ktorá sa nachádzala v časti Brvništa zvanej Krajčov, sa prebuduje na ordináciu a byt lekára. Doktor Kolečko za ten čas, kým sa ordinácia a byt rekonštruovali, býval v dreveničke, ktorá je v poslednej zákrute smerom na Papradno a ktorá tam stojí i dnes a najnovšie je pekne zrekonštruovaná. Zachovala sa informácia, že v tejto dreveničke Kolečko aj ordinoval. Bola to skôr taká neoficiálna ordinácia, kde pracoval aj býval len do doby, kým zrekonštruovali starú školu. Po rekonštrukcii trvalo býval s rodinou a aj vykonával lekársku prax v novej ordinácii v starej škole, ktorá vraj na svoju dobu bola veľmi moderná a pokroková, keďže v obytnej časti boli aj kúpeľňa a WC, čo na tú dobu nebolo bežné a štandardné. Tu v Krajčove pôsobil ako lekár pre Brvnište a Papradňanskú dolinu pomerne dlhú dobu, možno 15 rokov. V tomto období sa jemu a manželke narodili deti Lýdia a Jozef.

V roku 1972 bolo v Papradne postavené zdravotné stredisko. Doktor Kolečko sa presťahoval do Papradna do novej bytovky pri stredisku, kde s rodinou obývali štvorizbový byt v bytovke číslo 9 na 1. poschodí. Zastával tu funkciu vedúceho lekára strediska a pôsobil ako obvodný lekár pre Papradno so sestričkou Oľgou Balušíkovou z Papradna. Sestrička Angela zostala pracovať pre Brvnište a dolinu s MUDr. Chovancom. Neskoršie mu sestričku robila Filoména Hrebičíková z Papradna. Pôsobil tu ešte asi 12 - 13 rokov do roku 1984, kedy odišiel do dôchodku domov do Hradca nad Moravicí, kde si s pomocou rodiny postavil rodinný dom. Nepodarilo sa zistiť, akého veku sa dožil, existuje len neoverená informácia, že dlho si dôchodkový vek neužil. Toľko faktografia v rámci možností.

Zachovali sa však aj iné spomienky na neho. Vraj to bol Pán Doktor s veľkým P aj s veľkým D. Okrem toho, že bol vynikajúci lekár, bol aj mimoriadne dobrý, milý a vtipný človek. Niektorí dokonca tvrdia, že bol neobyčajným a úžasným človekom.

V našej doline pamätníci spomínajú, že dovtedy sa s takým prístupom lekára nikdy nestretli. Bol veľmi empatický, vedel sa vcítiť do kože pacienta. Liečil tak, že svojich pacientov počúval a s pochopením zdieľal s nimi ich radosti aj starosti. Pacienta liečil a ošetroval láskou. A podľa toho diagnostikoval. Teda liečil celého človeka, nielen konkrétnu chorobu ako následok. A vraj sa mu to veľmi dobre darilo a mnohým ľuďom takýmto spôsobom pomohol zmierniť alebo vyliečiť ich zdravotné problémy.

Dalo by sa povedať, že on už vtedy bol rodinný lekár každému. Hovorí sa, že o každom svojom pacientovi vedel všetko. Tí, čo tomu rozumejú, tvrdia, že bol veľmi, veľmi dobrý diagnostik. V dobe, keď neexistovali takmer žiadne diagnostické prístroje, on vedel pomerne presne stanoviť diagnózu tým svojím ľudsko-lekárskym spôsobom a prístupom. Medzi ľuďmi sa hovorilo, že vedel zrentgenovať očami.

Počas obdobia ordinovania v Brvništi v Krajčove bol vraj lekár na plno-plný úväzok. Údajne ordinoval 24/7, ako dnes s obľubou používame. Sviatky, piatky nedele. Ľudia mali u neho stále dvere otvorené, stále bol k dispozícii, nikdy nikoho neodmietol a neposlal preč. Keď v nedeľu poobede za ním prišiel pacient, že má nejaký problém, údajne ho automaticky zobral do ordinácie. V ordinácii v Krajčove to vraj vtedy fungovalo približne tak, ako to vykreslili v seriáli Doktor z hôr.

Okrem toho každý deň poobede navštevoval pacientov. Všetko potrebné mal v obrovskej lekárskej brašni. Keď diagnostikoval, aký má pacient problém, rovno z nej vytiahol lieky. Z viacerých zdrojov mám informáciu, že keď ho niekto zavolal v noci k pacientovi alebo umierajúcemu, nikdy neodmietol prísť.

Stále počas celej doby pôsobenia u nás hovoril po česky. A nikomu to nevadilo. Aj keď rozprával pomerne rýchlo a koncové hlásky niekedy nevyslovil, ľudia si na to zvykli a rozumeli mu.

Dolný rad zľava: Mária Hamáriková – upratovačka, Kamila Jandušíková – upratovačka, Emília Strašíková – upratovačka. **Horný rad zľava**: Mgr. Marko – lekárnik, Marta Vavreková – ekonómka, Lýdia Kolečková – ekonómka, Helena Mikudíková – sestra, Oľga Balušíková – sestra, MUDr. Eduard Chovanec – lekár pre Brvnište a dolinu, Ilona Sameková – sestra, Kristína Michelová – sestra, MUDr. Josef Kolečko – lekár pre Papradno, Angela Strašíková – sestra, MUDr. Jozef Hornák – zubný lekár, MUDr. Miroslav Miklátek – zubný lekár.

Jeho výraznou charakteristickou črtou bol britký, inteligentný, tzv. anglický humor, ktorý často používal.

Ešte v časoch pôsobenia v Brvništi bol členom poľovného združenia. Ale nie preto, že by chcel poľovať. Vraj nikdy nič nezastrelil. On len chcel splynúť s komunitou svojich pacientov a hľadal aj takúto cestu. Raz ho chlapi po nejakej poľovačke ponúkli suroviakom. On vypil a povedal pamätnú vetu, ktorá sa medzi pamätníkmi traduje dodnes: „No vono to není špatný, vypít se to dá, jenom kdyby se to pilo zadnicí..." (Akože chuťovo celkom dobré, len keby to tak nesmrdelo).

Inokedy údajne prišiel do ordinácie istý Papradňan: *„Pán dochtor, keby sce mi predpísali tú Angelu, už týždzeň ma pobolievá hlava"*. (ALGENA bol vtedy liek, ktorý ľudia jedli ako cukríky, podobne ako dnes Panadol alebo Ibalgin). Doktor sa hneď chytil tým svojím spôsobom: *„No jó, na to by vás bylo, já bych si taky rád nechal předepsat sestřičku Angelu."*

Inokedy vraj prišiel do ordinácie iný Papradňan: *„Pán dochtor, keby sce mi ňječo daľi, zjedól som jakúsi konzervu a už dva dňi mi je naništ."* (U nás sa kedysi hovorilo alebo možno sa hovorí aj teraz, keď si človek chcel dať paštéku alebo rybičky, že dám si konzervu, zjedol som konzervu). On vraj zas zareagoval tým svojským humorom: *„Mně je to jasný, to máte z toho, že ste to snědl i s tím plechem..."* No a mám s ním osobný zážitok aj ja. (Preto vlastne vznikol tento článok, lebo to nosím v hlave celý doterajší život). Chlapčiská ve škoľe (veš nekoľe, veš kúše - toto sa takto dá povedať len v papradňančine...) spomínali, že keď zješ kriedu, hneď dostaneš horúčku a nemusíš ísť do školy. Neviem, čo ma to pochytilo, možno som chcel byť trošku rebel, ktorým som skutočnosti nebol, a chcel som pred spolužiakmi pomachrovať, že som bol doma „zadarmo". Nech už to bolo akokoľvek, zjedol som kriedu a išiel ke Koľečkovi. Keď som vošiel do ordinácie, hovorím, že pán doktor mám strašné horúčky. Vtedy som ešte nevedel tak *poriadne šjaľic*, že cítim sa celý taký zoslabnutý, nohy ma bolia, furt sa mi len drieme, ba aj zimnicu som mal... Ja len, že strašná horúčka. On sa na mňa pozrel, dlho sa mi pozeral do očí, tá chvíľa sa mi zdala nekonečná. Doteraz si pamätám ten pohľad rentgenových očí. Hlavou mi bežalo: kurnik, ja som tej kriedy asi zjedol málo... nno, on určite zavolá do školy... Bulíčka (triedna) ma zabije..., a keď nie Bulíčka, tak Cabadajka (zástupkyňa) (Pred obidvoma som mal strašný rešpekt). A keď ma nezabijú, tak na združení (rodičovskom) to určite povie occovi... to zas *budze hubovéj polievky*... Už som začal rozmýšľať, že poviem: Pán doktor, ja som sa pomýlil, ja horúčku nemám. Vtedy odtrhol röntgenový pohľad z mojej tváre, zdvihol si okuliare na čelo, sotva badateľne sa pousmial a lakonicky poznamenal: *„Nnno..., mozeček si potřebuje odpočinout...tyden!"*

EPILÓG: Na tomto článku mám strašne malú zásluhu. Ja som to len napísal. Zásluhu majú tí, čo ma presvedčili, aby som do toho išiel, aj keď sa mi zdalo, že mám veľmi málo materiálu na to, aby článok bol taký, ako by si MUDr. Josef Kolečko zaslúžil. A, samozrejme, tí, ktorí mi poskytli informácie, ktoré som ja nemal. Veľmi úctivo a srdečne ďakujem!

J.Trulík

ZOZNAM ZAREGISTROVANÝCH KANDIDÁTOV pre voľby poslancov do zastupiteľstva Trenčianskeho samosprávneho kraja 24. októbra 2026

Volebná komisia Trenčianskeho samosprávneho kraja zasiela podľa § 141 ods. 2 zákona č. 180/2014 Z. z. o podmienkach výkonu volebného práva a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov – zoznam kandidátov, zaregistrovaných pre voľby do zastupiteľstva Trenčianskeho samosprávneho kraja:

Volebný obvod č. 6

Počet zaregistrovaných poslancov 35.

Počet poslancov, ktorý sa má vo volebnom obvode **zvoliť: 5**

Za obec Papradno kandidujú:

10. **Miroslav NEMČÍK**, 51 r., konateľ, Papradno, nezávislý kandidát

18. **Roman ŠPANIHEL**, Ing., 54 r., starosta obce, Papradno, nezávislý kandidát

Voľby 2026

ZOZNAM ZAREGISTROVANÝCH KANDIDÁTOV pre voľby do Obecného zastupiteľstva obce Papradno 24. októbra 2026

Obec Papradno uverejňuje podľa 173 Ods. 2 zákona Č. 180/2014 Z. z. o podmienkach výkonu volebného práva a o zmene a doplneni niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zoznam kandidátov, zaregistrovaných pre voľby do obecného zastupiteľstva:

Volebný obvod č. 1

Počet poslancov, ktorý sa má vo volebnom obvode zvoliť: 9

1. **Marek BALUŠÍK**, 45 r., strojár, Hlas - sociálna demokracia
2. **Martin BALUŠÍK**, 43 r., profesionálny vojak, nezávislý kandidát
3. **Milada FORTUNÍKOVÁ**, Mgr., 53 r., zdravotná sestra, Hlas - sociálna demokracia
4. **Mikuláš HROMADÍK**, 37 r., SZCO, nezávislý kandidát
5. **Jakub JÁNOŠÍK**, 31 r., projektant drevených konštrukcii, Hlas - sociálna demokracia
6. **Patrik KAPRÁLIK**, 41 r., szCo, nezávislý kandidát
7. **Anton KOZÁČIK**, Ing., 40 r., geodet, Hlas - sociálna demokracia
8. **Michal LALIŠ**, 41 r., odborný referent prevádzky a údržby, nezávislý kandidát
9. **Erika PIAČKOVÁ**, Bc., 57 r., ekonómka, Hlas - sociálna demokracia
10. **Daniela SMÄDIŠOVÁ**, 61 r., dôchodkyňa, Hlas - sociálna demokracia
11. **Martin ŠEPEŠ**, 45 r. , pracovnik údržby ciest, Kotlebovci - Ihldová strana naše Slovensko
12. **Roman VÁCHALÍK**, 50 r., operátor-odborný referent, Hlas - sociálna demokracia
13. **Miroslav ZDURJENČÍK**, 49 r., živnostnik, Hlas - sociálna demokracia

ZOZNAM ZAREGISTROVANÝCH KANDIDÁTOV pre voľby starostu obce Papradno 24. októbra 2026

Obec Papradno uverejňuje podľa 178 Ods. 2 zákona č. 180/2014 Z. z. o podmienkach výkonu volebného práva a o zmene a doplneni niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zoznam kandidátov, zaregistrovaných pre volby starostu obce:

1. **Roman ŠPANIHEL**, Ing., 54 r. , starosta obce, Hlas - sociálna demokracia

ZOZNAM ZAREGISTROVANÝCH KANDIDÁTOV pre voľby predsedu Trenčianskeho samosprávneho kraja 24. októbra 2026

Volebná komisia Trenčianskeho samosprávneho kraja zasiela podľa § 146 ods. 2 zákona č. 180/2014 Z. z. o podmienkach výkonu volebného práva a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zoznam kandidátov, zaregistrovaných pre voľby predsedu Trenčianskeho samosprávneho kraja:

1. **Jaroslav BAŠKA**, Ing., 51 r., predseda samosprávneho kraja, Dohňany, Smer - sociálna demokracia, Hlas - sociálna demokracia, Republika, Slovenská národná strana
2. **Daniel GALAS**, Ing., 52 r., výsluhový dôchodca, Partizánske, Slovexit
3. **Lubomír CHOLEVA**, 60 r., dôchodca, Prievidza, Vlastenecký blok
4. **Natália SVÍTKOVÁ**, Ing., 39 r., manažérka partnerských vzťahov a spoluprác, Prievidza, Demokrati, Hnutie Slovensko, Kdh - kresťanskodemokratické hnutie, Občianska konzervatívna strana, Progresívne Slovensko, Sloboda a solidarita

Matúš Baštek prestúpil do MŠK Považská Bystrica

Mladý gólman, ktorý začínal s futbalom v rodnom Papradne, kde pôsobil ešte v žiackom veku. Potom prešiel do Považskej Bystrice, kde sa cez dorast prebojoval až do kádra A tímu.
V tejto sezóne si pripísal svoje prvé víťazstvo proti Interu 3:1 a v bráne bol takmer celý zápas v Žiari nad Hronom, kde striedal zraneného Jokla. Matúš prispel aj k čistému kontu v Slovnaft cupe v Oravskej Jasenici 2:0.

Milí priaznivci futbalu, fanúšikovia a vášniví fotografi!

Jesenná časť novej futbalovej sezóny je už v plnom prúde a my si vás dovoľujeme znova osloviť. Témou tohtoročnej fotosúťaže, ktorá bude súčasťou výstavy fotografií vo vestibule ZŠ s MŠ Papradno počas Ondrejovských hodov, je FUTBAL – HRA PLNÁ EMÓCIÍ! Fotografie papradnianskych futbalistov v max. rozmere A4 (čiernobiela / farebná) a max. počte 3 ks nám môžete poslať na e-mail: Papradnofb@gmail.com alebo priniesť osobne na ZŠ alebo OcÚ do 20. novembra 2026. Nezabudnite uviesť svoje meno, priezvisko, vek a telefónne číslo (v prípade výhry vás budeme kontaktovať). Víťaza vyberú návštevníci výstavy prostredníctvom hlasovacích lístkov a prvé tri miesta budú vyhlásené počas kultúrneho programu v kinosále KD. Tešíme sa na všetky vaše fotografie!

Muži - VII. liga

1.Udiča	9	7	1	1	30:7	22
2.Streženice	9	6	1	2	25:11	19
3.Sverepec	9	6	1	2	19:11	19
4.Papradno	**8**	**6**	**0**	**2**	**23:9**	**18**
5.Podmanín	9	5	2	2	20:13	17
6.Sedmerovec	9	4	1	4	26:20	13
7.Kvašov B	9	4	0	5	18:18	12
8.Šebešťanová	9	4	0	5	20:25	12
9.Visolaje	8	3	2	3	22:18	11
10.Dohňany	9	3	2	4	19:18	11
11.Lednica	8	3	0	5	16:18	9
12.Praznov	8	2	0	6	9:30	6
13.D.Kočkovce	9	1	2	6	18:31	5
14.Pružina	9	1	0	8	12:48	3

Starší žiaci - IV. liga

1.Jasenica	7	7	0	0	67:5	21
2.Papradno	**7**	**5**	**0**	**2**	**17:9**	**15**
3.Domaniža	7	4	1	2	36:16	13
4.Udiča	6	4	0	2	25:18	12
5.Sverepec	7	4	0	3	30:17	12
6.Šebešťanová	7	3	1	3	18:29	10
7.Plevník	7	2	0	5	12:26	6
8.Pružina	7	1	3	3	15:13	6
9.D.Mariková	7	1	0	6	8:66	3
10.Prečín	6	0	1	5	7:36	1

Starší žiaci TJ Žiar Papradno.

Róbert Moravík s bronzom na Majstrovstvách Slovenska.

V Medvedzém oslávili 10. výročie aj futbalovou tortou

Chatári s rodinami a priateľmi sa opäť koncom augusta stretli v Medvedzém už na 10. ročníku obľúbeného turnaja, pri ktorom nejde iba o futbal.
Počasie opäť prialo a umožnilo všetkým vychutnať si deň plný športu a spoločných chvíľ. Hráči, ktorým nechýbalo odhodlanie zabojovať o každý gól, sa do zápasov pustili so športovým zápalom. Ich plné sústredenie a vydarené kombinácie či presné zakončenia si vyslúžili aj uznanie divákov.
Na férovosť zápasov dohliadal spravodlivý a čestný rozhodca, ktorý mal prehľad o hre a svojím prístupom prispel k dobrej atmosfére na ihrisku. Najlepšie mužstvo si odnieslo putovnú trofej a ocenení boli aj najlepší hráči, strelec a brankár.
Medzitým sa varil výborný tradičný guláš a stoly sa zapĺňali najrôznejšími dobrotami, ktoré pripravili šikovné gazdinky. O veselú náladu sa postarali harmonikári, ktorí hrali naozaj skvelo. Ich melódie rozozvučali dolinu a k známym pesničkám sa mnohí pridali svojím spevom. Susedské vzťahy sa tak utužovali nielen pri futbalových súbojoch, ale aj pri jedle, hudbe a rozhovoroch.
K jubilejnej oslave patrila aj torta s futbalovým motívom, ktorá potešila malých i veľkých a symbolicky pripomenula 10 ročníkov spoločných stretnutí.
Z turnaja sa stala tradícia, ktorá má v Medvedzém svoje miesto aj v srdciach ľudí. A keď ihrisko stíchne, zostáva to, čo dáva týmto stretnutiam zmysel už desať rokov – dobrí susedia, blízki priatelia a chuť znova sa stretnúť.
Góly sa počítajú, priateľstvá zostávajú.

Vydavateľ: Obec Papradno, 018 13 Papradno č. 315, IČO:00317594. **Redakčná rada:** Ing.Věra Lališová, e-mail: v.lalisova@gmail.com, Ing. Anna Pozníková, Mgr. Denisa Macošíncová, e-mail: papradno@papradno.sk. **Príprava pre tlač:** Viera Petríková. **Tlač:** PNprint, Piešťany. **Náklad:** 1 100 výtlačkov. Povolené Okresným úradom Považská Bystrica, odbor všeobecnej vnútornej správy. **Reg.číslo:** EV 3232/09, ISSN 1338-8037. **Redakcia nezodpovedá za obsah článkov uverejnených v novinách.** Zodpovedný je autor príspevku. **Cena výtlačku:** bezplatne.